

skulle have en daarligere Uddannelse eller være mindre dygtige end de, der skulle være rundt om i Staten. Naar man ser hen til de almindelige Betingelser for Indtrædelse i Postetaten — de findes i Lovforslagets § 8 — forlanges en Fagprøve, til hvilken enhver privat antagen Postfunktionær kan indstille sig efter tre Aars Tjeneste ved et Postkontor eller en Postekspedition, men for at komme i Generaldirektoratet, skal man kun have gjort et Aars Tjeneste. Der skjuler sig noget her under. Jeg antager, at det har sin Mening, som alle Ord have. Det kan næppe være til Etatens Tarv, at man paa en nem Maade straks kan putte Folk, der ikke have faaet deres virkelige Fagopklæring inden for Postetaten, ind i Generaldirektoratet ved blot at lade dem gaa paa et Postkontor i et Aar. Og jeg skal derfor henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, at det var ligesaa ønskeligt, om man fik 3 Aars Uddannelse til Generaldirektoratet som til de ringeste Assistentpladser.

Der er dernæst noget, jeg savner i dette Lovforslag, det er Assistenterne og det øvrige Personale i Postrevisionen. Postrevisionen har i det hele taget en mærkelig Stilling. Den sorterer direkte under Ministeriet. Hvis nu disse Assisterter have nogle Krav, der kunne være ligesaa rimelige, som dem, der ellers næres i Postetaten, hvor skulle de saa komme frem med dem? Komme de til Generaldirektøren for Postvæsenet, afviser han dem og siger: „Dem har jeg ikke noget med at gøre, De hører til Revisionen og sorterer direkte under Ministeren“. Nu forelægger Ministeren et Forslag til en Lønningslov for Postvæsenet, hvori der ikke med et Ord tales om disse Assisterter i Revisionen, og jeg spørger da: Hvem skal tage sig af disse Folk? Ogsaa denné Ting kunde det kommende Udvalg undersøge.

I § 2 møde vi under 4de Lønningsklasse b. Postekspedienterne. Disse ansættes nu til 1,200 Kr. aarlig, og Alderstillægget, som de efter § 4 skulle have, er 300 Kr. for hver 4 Aars Tjeneste i Klassen, dog ikke over 1,200 Kr., det vil altsaa sige, at en Postekspedient som Maksimum efter Forslaget vil kunne faa 2,400 Kr., medens han nu kan faa 2,300 Kr. Alt det, som man altsaa her vil sikre ham foruden Huslejhjælpen, som jeg bagefter skal komme til, er et Avancement paa 100 Kr., hvilket jeg finder alt for tarveligt. Ekspedienterne i denne Klasse ønske, at deres Løn maatte kunne stige til 2,700 Kr., og det vil kunne naas ved at lade Alders-

tillægget stige ikke til 1,200, men til 1,500 Kr. Og naar man herved kan opnaa Tilfredshed i denne den største Klasse under Postetaten, vil der med ringe Ofre være naaet meget.

Ved femte Lønningsklasse, som omhandler Assisterter og Fuldmægtige ved Københavns Postkontorer, have vi en aarlig Lønning af 600, 800 og 1,000 Kr. Det er i denne Klasse et almindeligt udbredt Ønske, at Satsen 600 maa stryges og Begyndelseslønnen blive 800 Kr., der, efter 4 Aars Forløb kan stige til 1,000 Kr. Det synes heller ikke at være overdrevent, da jeg ikke ret vel kan se, hvorledes en saadan statsansat Assistent med mange Aars Tjeneste skal kunne klare sig med 600 Kr.

I sjette Lønningsklasse træffe vi Postbude i Kjøbenhavn, Postkonduktører og Pakmestre ved de bevægelige Postkontorer med Lønninger paa 800 Kr. Og i § 4 fastsættes Lønningsstillægget til et Maksimum af 800 Kr., saaledes at en saadan Mand i det hele kan naa op til en Løn paa 1,600 Kr. Det er et almindeligt Ønske, at medens dette Lovforslag ikke har forhøjet den nuværende Minimumssats paa 800 Kr., skulde man her gaa til straks at forhøje den til 900 Kr. Det kan jo ikke siges at være nogen overdreven Begyndelsesløn, navnlig da disse Folk som Reserverpostbude og Medhjælpere paa Prøve have gaaet i Postvæsenets Tjeneste i mange Aar for en ganske ringe Dagløn af 1, 1½ à 2 Kr. daglig, 900 Kr. aarlig svarer til en Dagløn af 3 Kr. i Aarets 300 Arbejdsdage, og Postvæsenet har jo langt flere Arbejdsdage end andre og langt flere end 300. Gaa vi nu over til Lovforslagets § 10, se vi, at disse Folk ogsaa forurettes paa anden Maade. Der staar her, at der i Huslejetillæg skal ydes til Postekspedienter, der ere bosatte i Kjøbenhavn eller Frederiksberg, 180 Kr. aarlig og i Købstæder af en vis Beskaffenhed 108 Kr. Men Postbude og Pakmestre — altsaa sjette Lønningsklasse — som ere bosatte i Kjøbenhavn eller Frederiksberg, skulle kun have 96 Kr. aarlig. Jernbaneportører, som bo i Kjøbenhavn eller Frederiksberg — og det er vel nærmest dem, der paa Jernbanevæsenets Omraade maa stilles i Klasse med disse — skulle efter Jernbanelønningsloven have et Huslejetillæg af 120 Kr. Det synes dog at være en rimelig Fordring, at de, som bo paa samme Sted, ogsaa faa den samme Huslejegodtgørelse, og at 120 Kr. er det mindste, der kan være Tale om som Huslejetillæg for sjette Lønningsklasse. Medens jeg er ved Pakmestrene,